

[Gregersen.]

kommer ind under en ganske anden Lovgivning, men der er jo en Sukkerafgift og saa i de Love, hvis Gyldighed her foreslaas forlænget. Jeg finder det imidlertid ganske meningsløst at fortsætte Diskussionen paa dette Grundlag. Jeg har altsaa skænket det ærede Medlem de 25 Mill. Kr.

Det vil imidlertid være af Betydning at faa at vide — nu vender jeg mig til Socialdemokratiet, som jo dog er de førende, naar det kommer til Stykket —, hvordan man vil stille sig, naar Kommissionsbetænkningen engang foreligger. Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen gentagne Gange sagde, at nu kunde vi se hen til, at disse Skatter paa 80 Mill. Kr. kun skulde gælde en begrænset Tid, hvorefter de vilde blive indarbejdet i en rational Plan. Vil det sige, at naar Kommissionen har talt, skal vi beholde de samme Skatter, blot indarbejdet i en anden Lov? Jeg synes nu, det kunde være rart i Dag at faa en Erklæring fra Regeringspartierne om, at de vil forlade disse Skatter paa Sukker, Øl og Kaffe, disse Skatter paa Livsfornødenheder. Ellers giver vi ikke meget for al den Snak, vi har hørt gennem de sidste 5—6 Aar, om, at de ønsker et andet Forhold mellem de direkte og de indirekte Skatter.

Formanden: Udtrykket „Snak“ er ikke ganske heldigt. Jeg advarer imod, at man fortsætter paa den Maade.

Finansministeren (V. Buhl): Det ærede Medlem Hr. Gregersen synes at regne Spiritus og bajersk Øl til Livsfornødenheder, og det er der maaske nogle, der gør; jeg vil nu ikke henregne det til den Kategori.

Naar det ærede Medlem spørger, om Meningen nu er den, at de Afgifter til et Beløb af 85 Mill. Kr., som her er Tale om, skal kvittes, naar Skattekommissionen er færdig med sit Arbejde, vil jeg dertil sige, at der er vel nogle, der skal kvittes, og nogle, der skal reguleres. Det ved jeg ikke noget bestemt om, det er en af de Ting, man maa undersøge i Skattekommissionen. Hvor langt man kan komme i den Retning, beror paa, hvilke Muligheder der er for at tage andre Skatteklæder i Brug.

Vi fra Socialdemokratiets Side ser jo ikke paa de indirekte Afgifter paa den Maade, at der er Tale om et „Enten-Eller“, men om et „Mere eller Mindre“. Det er forskellige Forhold, der bestemmer, hvor langt man kan komme ned, det afhænger af, i hvilken Grad man er i Stand til at

udnytte, og i hvilken Grad man i Forvejen har udnyttet den direkte Beskatning, og det afhænger af Udgiftsbehovet. Men, som sagt, nu maa Kommissionens Arbejde vise, hvilke Muligheder der er i den Retning.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard spurgte, om han maatte opfatte mine Udtalelser saaledes, at jeg mente, der vilde være Balance for indeværende Aar med et eventuelt lille Overskud. Saadan er min Opfattelse i dette Øjeblik, men jeg har endnu ikke faaet Bidragene til Tillægsbevillingsloven ind fra de forskellige Ministerier, saa det, jeg siger her, kan kun betragtes som Udtryk for et foreløbigt personligt Skøn.

Naar det ærede Medlem siger, at det er saamænd lige meget, hvor mange Penge Socialdemokratiet faar i Kassen, de giver alligevel flere ud, saa er det ikke rigtigt. Vi har i de senere Aar sørget for at faa et pænt Overskud i Kassen, et Overskud, som vi ikke har givet ud, men som det ærede Medlem Hr. Korsgaard nu er i Færd med at søge at faa taget fra os. Det er imidlertid et Problem, som kommer til at ligge for, naar vi skal til at tale om det konservative Lovforslag, saa det er der ikke Grund til at komme nærmere ind paa i dette Øjeblik.

Det ærede Medlem sagde, at vi i Øjeblikket er inde i en Højkonjunktur. Det er rigtigt, at vi paa visse Omraader er inde i en Højkonjunktur; det, der først og fremmest har bevirket den gunstigste Stilling herhjemme, er Fragtindtægterne, som er af en speciel Karakter. Men paa den anden Side medfører en Situation som denne betydelige Ekstraudgifter. Jeg behøver blot at minde om, at det ikke er lang Tid siden, vi vedtog dels en Lov om Brændselshjælp og dels en Lov om Uddeling af Kød kort o. s. v. til meget betydelige Beløb, som naturligvis kræver Dækning. (Korsgaard: Gennem Særskat). Det er rigtigt, at der har været opkrævet Særskatter. Jeg har imidlertid ved tidligere Lejlighed gjort rede for, at de hovedsagelig er gaaet til specielle Landbrugsformaal, saa det behøver jeg ikke her at komme nærmere ind paa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den højtærede Finansminister mente, at de tidligere Aars Overskud skulde modbevise den Udtalelse, jeg havde fremsat om, at man kunde ikke faa